

PASTERZOW (1) ai

a jasne; e prawdopodobnie pochylone (tak w pasterz).

sg f G pastérzowy (1). ◇ [pl G pastérzowych.]

Sł stp: pastyrzowy, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „pasterz”:

1. Od znac. podstawowego; w połączeniu z metonimicznie użytą nazwą części ciała: Y rzekły mu [dziewczęta, które chciały nacerpać wody ze studni, lecz zostały odpędzone przez pasterzy]: mąż Micráimfki obronił nas od ręki páłterzowy [eruit nos de manu pastorum] czerpáiąc náczerpał nam (wody) *BudBib Ex 2/19*.

2. [Od znac. ‘kapłan, duchowny chrześcijański’; uczyniony, popelniony przez kapłana: Nie chcieyże ty krześciáninie miły mowić złego żywota Papież/ drapieżcá/ ábo łákomy biskup/ źli przełożoni duchowni. Nic thobie owieczko/ do páłterzowych grzechow *ZebrzydOdpow Cc3*.]

Cf **PASTERSKI**

LWil